

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **P. R.**, zast. opatrovnící Z. V., administrativní pracovnící Krajského soudu v Praze, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2006, č. j. 47 Az 4/2006 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 13. 7. 2006, č. j. 47 Az 4/2006 - 42, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-16/LE-C09-C09-2006, ze dne 19. 1. 2006, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Stěžovatel navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

S ohledem na to, že stěžovatel v kasační stížnosti uvedl neúplnou doručovací adresu (P. 10 – V., č. p. 409, LV 619), zjišťoval následně krajský soud místo jeho pobytu. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 18. 12. 2006, č. j. SCPP-6876/E2-2006, stěžovatel své poslední místo pobytu (Pobytové středisko) opustil a jeho současné místo pobytu není známo.

Krajský soud v Praze proto usnesením ze dne 19. 1. 2007, č. j. 47 Az 4/2006 - 54, ustanovil opatrovníkem stěžovatele Z. V., administrativní pracovnící Krajského soudu v Praze.

Krajský soud následně zjistil, že budova uvedená v kasační stížnosti jako místo pobytu stěžovatele existuje, a na tuto adresu mu zaslal usnesení č. j. 47 Az 4/2006 - 61, ze dne 13. 2. 2007, jímž jej vyzval k vyplnění přiloženého formuláře Potvrzení o osobních, majetkových

a výdělkových poměrech. Zásilka se však soudu vrátila jako nedoručená s poznámkou adresát neznámý.

Podle sdělení Policie České republiky, Obvodní ředitelství Praha IV, Místní oddělení Vršovice ze dne 23. 3. 2007, č. j. ORIV-8468/MO19-07, vydaného na žádost soudu, byl dne 23. 3. 2007 na adrese P., K B. 409/2, proveden pokus o zjištění pobytu stěžovatele, avšak s negativním výsledkem.

Krajský soud v Praze poté usnesením ze dne 29. 10. 2007, č. j. 47 Az 4/2006 - 72, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a současně stěžovatele vyzval, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení založil do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zároveň stěžovatele poučil o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Toto usnesení bylo opatrovníci stěžovatele doručeno dne 29. 10. 2007.

Dne 21. 11. 2007 Krajský soud v Praze předložil spis k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu, který nejprve opětovně prověřil místo pobytu stěžovatele. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 3. 12. 2007, č. j. SCPP-6489/E2-2007, je poslední evidovanou adresou pobytu stěžovatele P., K B. 409/2. Pobyt stěžovatele na této adrese se však nepodařilo prokázat (sdělení Policie České republiky, Obvodní ředitelství Praha IV, Místní oddělení Vršovice ze dne 4. 1. 2008, č. j. ORIV-38141-2/ČJ-2007-19).

Nejvyšší správní soud proto vycházel z toho, že stěžovatel je v řízení zastoupen opatrovníci ustanovenou krajským soudem, již bylo doručeno usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení advokáta a výzva k předložení plné moci.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla ke výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nezkoumal splnění dalších náležitostí kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu